

**ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ ΣΚΑΙ –ΕΠΟΜΕΝΗ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ Β.ΓΙΑΚΟΥΜΑΚΗ
16/3/2015**

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΗ ΕΚΠΟΜΠΗ “ΠΡΩΙΝΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ” (Β.ΛΥΡΙΤΖΗΣ , Δ.ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ)

ΣΚΑΙ-κ. Μωρόγιαννη, εσείς τι εικόνα σχηματίζετε για την υπόθεση; Τι στοιχεία έχετε;

ΦΜ-Καταρχάς θα ήθελα να κρατήσω μια μικρή απόσταση από την ανάλυσή σας σχετικά με την στάση της οικογένειας. Από ραδιοφώνου πρέπει να αποδίδουμε τον δέοντα σεβασμό σε αυτήν οικογένεια, αυτή την στιγμή. Πρέπει να αποφεύγουμε την αποκάλυψη κάποιων ιδιαιτεροτήτων της οικογένειας και κάποιων πιθανών ιδιαιτεροτήτων του ίδιου του εκλιπόντος. Να σεβαστούμε το συμβάν και να μελετήσουμε το πλαίσιο πχ, τα κοινωνικά αίτια. Εγώ θα σας θυμήσω τον Εμίλ Ντυρκέμ ο οποίος είπε ότι το κοινωνικό φαινόμενο της αυτοκτονίας, υπακούει σε κοινωνιολογικούς νόμους και όχι σε ψυχιατρικά αίτια. Ούτε ότι η αυτοκτονία είναι μια πράξη επιλογής, ούτε όπως λένε σήμερα πολλοί ειδικοί που εισάγουν την ψυχιατροποίηση της αυτοκτονίας. Εγώ διαφωνώ εντελώς με αυτές τις προσεγγίσεις.

ΣΚΑΙ-Το ερώτημα που τίθεται είναι εάν ένα παιδί που δέχεται οποιαδήποτε μορφή βίας, φυσικής ή ψυχολογικής που βρίσκεται σε ένα συγκεκριμένο εκπαιδευτικό χώρο, μπορεί να απευθυνθεί κάπου.

ΦΜ-Θα μου επιτρέψετε να διαφωνήσω ότι είναι χώροι εκπαιδευτικοί αυτές οι σχολές και αυτά τα ιδρύματα που συχνάζουν οι νέοι μας σήμερα. Και αυτό είναι το πρώτο σχόλιο για τα κοινωνικά αίτια της πλήρους αποδιοργάνωσης του πλαισίου που σπουδάζουν οι νέοι σήμερα.

ΣΚΑΙ-Το ερώτημα είναι αν μπορεί κάποιος να απευθυνθεί σε κάποιους θεσμούς για βοήθεια, για στήριξη για να ακουστεί. Ένας άνθρωπος πεταγμένος μόνος του στα χέρια του οποιουδήποτε.

ΦΜ-Έτσι ακριβώς είναι, γιατί κάποιοι άνθρωποι στην κοινωνία μας, όταν έχουν κάποιες ιδιαιτερότητες , ή υπάρχουν προβλήματα στην οικογένεια, οι άνθρωποι αυτοί είναι εντελώς αβοήθητοι, γιατί όταν εντάσσονται σε πλαίσια όπως αυτό της σχολής, που είναι εντελώς σαθρό και δεν παρέχει καμία απολύτως ασφάλεια, μπορεί να υποστούν διάφορα. Να σας θυμίσω ότι το πλαίσιο αυτό στο οποίο εντάσσονται οι έφηβοι σήμερα , για να σπουδάσουν μοιάζει πολύ με αυτό που είχε περιγράψει πρώτος ένας σπουδαίος Γερμανός λογοτέχνης, ο Ρόμπερτ Μούζιλ το 1906, ο οποίος έγραψε την εφιαλτική νουβέλα ο Νεαρός Τέρλες. Εκεί περιγράφει σκηνές κακοποίησης μέσα σε ένα κλειστό ίδρυμα και σκηνές όπου ο Μπαζίνι είναι ο Βαγγέλης Γιακουμάκης του σήμερα. Έχουν περιγραφεί αυτά πολύ καλά.

ΣΚΑΙ-Είναι όμως δυνατόν να ισχύουν αυτά στις μέρες μας; Στο 2015; Δεν είμαστε στο 1906;

ΦΜ-Είμαστε στο 2015, αλλά εμείς δεν έχουμε ξεπεράσει το φάσμα της διάχυτης κοινωνικής βίας που μαστίζει την χώρα μας. Ζούμε σε καθεστώς διάχυτης κοινωνικής ανομίας όπου η βία εύκολα αναδύεται ανεξέλεγκτα. Η αυτοκτονία εξηγείται, δεν δικαιολογείται κατά τον Ντυρκέμ. Συλλυπητήρια στην οικογένεια και σεβασμός στην οικογένεια του εκλιπόντος, όποια στοιχεία και αν υπάρχουν για αυτήν.